

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
2К 38/19
13.02.2020.године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву, у већу састављеном од судије Светлане Лазаревић председника већа и судија поротника Наде Радивојевић и Бојана Обрадовић чланова већа, са записничарем Драганом Павловић, у кривичном поступку против оптуженог АА из ул. бр. и боравиштем у ул. бр. због кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ, након одржаног главног јавног претреса 11.02.2020.г., у присуству заменика Вишег јавног тужиоца Ане Кураи, оптуженог АА и браниоца адвоката Вељка Гигић, једногласно је донео и 13.02.2020.г. објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени АА од оца , рођен .г. у држављанин Републике Србије, ЈМБГ нежењен, без деце, без запослења, са завршеном основном школом, без имовине, издржава се од очеве пензије у износу од 10.000,00 динара месечно и од социјалне помоћи коју добија шест месеци у току године од 8.500,00 динара, осуђиван пресудом Основног суда у Вршцу 7К 102/19 од 25.04.2016.г. због кривичног дела насиље у породици из чл.194 ст.1 КЗ на казну затвора од 8 месеци и меру безбедности обавезно лечење алкохоличара, са пребивалиштем у ул. и боравиштем у ул. био у притвору КПЗ у Панчеву по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпш 30/19 од 08.06.2019.г. који се рачуна од 07.06.2019.г. до 05.08.2019.г. када је притвор укинут решењем Кпш 30/19,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Током ноћи између 03. и 04.06.2019.г. у смањено али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима, услед стања незреле личности-други специфичан поремећај личности Ф60.8 ментални поремећаји и поремећаји понашања због употребе алкохола Ф10.25 и стања обичног пијанства на граници лаког и средњег степена-акутна алкохолна интоксикација некомплицована Ф10.0,

употребом силе принудио на обљубу оштећену ВА (рођену г.) тако што је:

дошао до куће оштећене која се налази у улици бр. , прескочио зид са уличне стране, ушао у двориште, отворио улазна врата куће која нису била закључана, а затим дошао до собе у којој је оштећена ВА спавала, продрмао је рукама да је пробуди, рекао јој „устани, хоћу да те јебем“ и „да ради за вршачку полицију“ због чега се оштећена веома уплашила и села на кревет,

а онда је обема рукама гурнуо у пределу рамена и када је пала на кревет на леђа, скинуо јој панталоне и доњи веш који је имала на себи, свукао своје панталоне толико да ослободи полни орган, легао преко ње, чврсто је притискао својим телом уз кревет, потом је њене ноге ставио на рамена и свој полни орган ставио у полни орган оштећене, ејакулирао док је оштећена молила да је пусти и да је боли, одговарао да ћути, да њега не боли,

а затим је окренуо на стомак и покушао од позади да стави свој полни орган у њен полни орган, у чему није успевао па је поново окренуо према себи,

и када се придигла и села на кревет свој полни орган је ставио у уста оштећене и терао је да му „пуши“, притискао јој главу према себи и померао главу напред назад услед чега се оштећена гушила, плакала и молила да је пусти, али је окривљени само викао да ћути,

а онда извадио свој полни орган из уста оштећене и ставио јој га у руку и рекао јој „да му дрка“, па је она повлачила руке напред-назад и на крају тражио њен веш да у њега ејакулира, обрисао се, пустио оштећену, позвао је да пође са њим да му откључа капију, што је она и учинила, и отишао из њене куће,

при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело силовање из чл.178 ст. 1 КЗ.

Па га суд применом цитираних одредби и применом одредби чл. 4, 42, 43, 45, 54, 57 ст.2, 63 и 84 Кривичног законика

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 6 (шест) година.

У изречену казну урачунава се време проведено у притвору од 07.06.2019.г. до 05.08.2019.г.

ИЗРИЧЕ МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ обавезно лечење алкохоличара

Која ће се извршавати у Заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за

лечењем, али не дуже од изречене казне затвора. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Оштећена ВА _____ се са имовинскоправним захтевом упућује на парницу.

На основу чл. 264 ст.4 ЗКП оптужени се у целости ослобађа од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка.

Образложење

Виши јавни тужилац из Панчева је оптужницом Ктo 39/19 од 30.09.2019.г. ставио на терет оптуженом АА _____ извршење кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ.

Заменик ВЈТ Ана Кураи је у завршној речи навела: сматра да је доказано да је оптужени извршио кривично дело за које се терети. Да је вештачењем др Бранислава Ђурђев и психолога Светланке Кнежевић доказано да је оптужени АА _____ „persona imatura“-незрела личност код кога је констатован и ментални поремећај и поремећај понашања због употребе алкохола, што је све слабило његове ионако ниске могућности самосавлађивања и самоконтроле, због чега је доказано да је он у време извршења кривичног дела био смањено али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима, односно да је био смањено али не у битној мери урачунљив. Да је вештачењем др Бранислава Ђурђев и психолога Светланке Кнежевић доказано да је оштећена ВА _____ способна да прати ток судског процеса и да сведочи, јер поред постојања душевне болести резидуалне Шизофреније, код ње нису констатоване конфабулације односно стање да лажним садржајима попуњава празнине у сећању. Да је ДНК вештачењем доказана чињеница да се ДНК профил оштећене и оптуженог налази као „мешани“ на наличју ћебета, предњој десној страни кошуље који су изузети из куће оштећене, као и на унутрашњој предњој страни шорца који је одузет од оптуженог. Да је овим доказима потврђено сведочење ВА _____ о догађају који је предмет оптужења. Оптужени је применио силу према оштећеној у циљу да са њом има полни однос на који она није пристајала. Оштећена је сво време говорила да је пусти, да је боли, али је он у својој намери истрајавао и само одговарао да њега не боли и да ћути, што значи да је остварио полни однос са оштећеном против њене воље и упркос њеном противљењу, уз примену силе јер је прво гурнуо на леђа, затим својим телом притискао уз кревет. При томе треба имати у виду да је оптужени одлуку да изврши кривично дело донео јер је знао да оштећена живи сама, да је старија особа рођена 1950.г., да она не може очекивати помоћ ни од кога, а да насупрот њој он има 22 године и момак је у пуној снази. Иако лекарским прегледом код оштећене нису утврђени трагови примене силе, треба имати у виду психички статус оштећене, године њеног живота, године живота оптуженог и околности догађаја да је дело извршено ноћу, што све значи да оптужени и није морао према оштећеној да примени силу у смислу да она буде тучена, везивана или да се примени било која друга врста силе која би оставила траг на телу, већ је за постизање циља била довољна сила коју је оптужени применио. Оштећена је осећала страх и немоћ и то своје стање је описала као „парализу од страха, укоченост“, а уједно је осећала и срамоту, болело је, било јој је лоше, гушила се. Оштећена је сутрадан покушала да случај пријави полицији, па је с том намером отишла код сестре, касније

код сведока СА, а полиција је стигла тек 06.06.2019.г., при чему чињеница да оштећена због срамоте није одмах полицији испричала све шта јој је окривљени радио, само указује колико је све то на њу „страшно“ деловало. Оптужени је применио онолико силе која је била довољна да против воље оштећене задовољи сопствени полни нагон. Своју моћ над оштећеном оптужени је показао не само чињеницом што је ушао у кућу током ноћи, пробудио је, већ и начином на који је обљубу спровео, јер је прво свој полни орган ставио у њен полни орган, па је окренуо и покушао да свој полни орган стави од позади у њен полни орган, па јој је свој полни орган ставио у уста, и на крају је натерао да га задовољава руком. Предлаже да суд оптуженог казни по закону, изрекне му меру безбедности обавезно лечење алкохоличара и да га обавезе да плати трошкове кривичног поступка и оне настале пред ВЈТ у Панчеву у висини од 338.550,00 динара.

Изјашњење оптуженог

Оптужени АА је изјашњавајући се о оптужници изјавио да је оптужницу разумео, кривично дело које му се ставља на терет је негирао. Изјаснио се да није крив.

Изведени докази

Суд је спровео доказни поступак извођењем доказа које су предложили тужилац и бранилац оптуженог: испитани су вештаци др Бранислав Ђурђевић и Светлана Кнежевић. На сагласан предлог странака на основу чл.406 ст.1 тач.2 ЗКП извршен је увид-уознавање са садржином: записника о испитивању сведока оштећеног ВА

Кти 28/19 од 25.06.2019.г., записника о испитивању сведока СВ

Кти 28/19 од 15.07.2019.г., записника о испитивању сведока СА

Кти 28/19 од 15.07.2019.г., записника о испитивању сведока СС

Кти 28/19 од 22.07.2019.г., записника о испитивању сведока СД

Кти 28/19 од 09.09.2019.г. Извршен је увид у материјалне доказе: записник о увиђају ПС Бела Црква КУ 1090/19 од 06.06.2019.г., извештај о форензичком прегледу лица места ПС Бела Црква Кт 428-71/2019 од 07.06.2019.г., криминалистичко техничку документацију ПС Бела Црква Ув 71/19 од 06.06.2019.г., потврду о привремено одузетим предметима од АА 12/19 од 07.06.2019.г., извештај лекара специјалисте ОБ Вршац од 06.06.2019.г. за ВА, извод из КЕ за оптуженог Ку 1090/19 од 08.06.2019.г., писмени налаз и мишљење вештака Бранислава Ђурђевића од 07.07.2019.г., писмени налаз и мишљење вештака Светланке Кнежевић од 09.07.2019.г. оба о душевном здрављу оптуженог АА, писменог налаза и мишљења вештака Бранислава Ђурђевића од 18.07.2019.г. и Светланке Кнежевић од 30.07.2019.г., оба о душевном здрављу оштећене ВА, извештај о резултатима токсиколошко хемијске анализе ВМА од 04.07.2019.г., налаз и мишљење вештака Биолошки факултет Центар за форензичку и примењену молекуларну генетику од 02.09.2019.г., извештај ПС Бела Црква Ку 1090/19 од 29.01.2020.г.

Садржина изведених доказа је следећа:

Одбрана оптуженог

У истрази.

на записнику о саслушању осумњиченог ВЈТ Кти 28/19 од 08.06.2019.г. оптужени није желео да изнесе одбрану. Бранио се тзв „ћутањем“.

На главном претресу,

на записнику од 11.02.2020.г. оптужени није желео да изнесе одбрану. Бранио се тзв „ћутањем“.

Бранилац оптуженог адвокат Вељко Гигић у завршној речи је навео: сматра да није доказано да је оптужени извршио кривично дело за које се терети и да у његовим радњама нема елемената тог кривичног дела. Из медицинске документације и тока поступка јасно је утврђено да није било никакве силе од стране АА која је оставила траг на оштећеној. Нема материјалног доказа да је дошло до продирања полног органа оптуженог у полни орган оштећене. Оштећена познаје оптуженог од детињства, па је знала да он није полицајац, а с обзиром на њено животно искуство и на ауторитет који је имала над оптуженим сматра да је она могла да се „снађе“ и да се одбрани уколико је и била нападнута. Из лекарског прегледа оштећене види се да је оштећена „водила рачуна о себи“, што доводи у сумњу цео догађај, те сматра могућим да је оштећена на лукав начин успела да „превари“ како вештаке, тако и тужилаштво. Нелогичан је и навод оштећене да она наводно не зна никог да позове са мобилним телефоном, зато што је она имала потребу да то научи, јер живи сама, а ћерка живи у иностранству. Испитани сведоци нису поверовали да је АА извршио кривично дело које му се ставља на терет. Указује на „ситну“ грађу оптуженог, мишићну слабу развијеност, и да његова појава ретко код кога може да изазове страх. Држање оптуженог се може тумачити само тако да он не схвата озбиљност ситуације у којој се налази, при чему није спреман да изнесе толики интелектуални напор и трпи стрес давања одбране. Нејасно је зашто оштећена три дана није пријављивала овај догађај, па иако нико од лица којима се обратила за помоћ није хтео да јој помогне, мада се ради о њеним најближим, имала је аутобуску линију до Беле Цркве, где је могла да оде јер физичких повреда није имала. Сматра да за осуђујућу пресуду је потребно да постоје материјални докази који би теретили АА, а који не постоје. Према правилу „in dubio pro geo“ оптуженог АА треба ослободити кривице.

Оптужени АА је у завршној речи навео: да се придружује у свему завршној речи свог браниоца и да нема ништа да дода.

Сведоци

ВА - оштећена

У истрази,

на записнику о испитивању сведока-оштећене ВЈТ Кти 28/19 од 25.06.2019.г. навела је: уназад три године живи сама у кући у у улици, па свако вече кад иде да спава закључа уличну капију, а улаз у кућу не закључава „рачуна ако је закључала капију, нема богатство, нема пара, и нема чега да се плаши“. Ћерка јој живи у Бечу, а прве комшије су у иностранству. Кућа се налази на ћопку па до првих комшија има пуно простора. Почетком јуна, не зна тачно датум али била је ноћ, поноћ и спавала је, као и сваког другог дана до тад закључала је улазну капију, сва светла у кући погасила па како јој је покварена ролетна у соби се види од уличне светиљке. После овог догађаја се плаши и закључава и кућу.

Оптуженог АА познаје од малена. Он је живео са својим оцем у „нашој улици“ и зна да се са оцем стално свађао. Често га је виђала док је био дете да иде

улицом и да отац виче на њега. Отац му је умро, а АА више ту не живи јер је кућу продао и живи код човека код кога и ради у Јасенову у пекари. Као дете у њену кућу није долазио, нити се дружио са њеном ћерком и унуком. Код ње у кући никад није био.

Те вечери спавала је у соби до улице где има телевизор. Ништа није чула ни у дворишту, ни у кући да је нешто лупило, није чула да је неко ушао, чврсто је спавала јер је била поноћ. У једном тренутку чула је да јој је неко рекао „устани хоћу да те јебем“ и продрмао је да је пробуди, тада је погледала, уплашила се и у тренутку није знала где се налази, а видела је изнад себе АА кога је одмах препознала. Он није палио светло у соби. Пробудила се. „Пресекла се“ и само га погледала, а „снагу изгубила, једноставно није могла да говори, укочила се од страха“. Само је села на кревет и гледала, а он је гурнуо за рамена обема рукама па је пала на леђа на кревет, а онда јој је он смако брзо панталоне и гаћице јер и није имала пиџаму, већ танке панталоне црне боје. После је гледала те панталоне и гаћице и нису биле поцепане. Подигао јој је ноге на своја рамена и легао преко ње, а она је јаукала. Ставио је свој полни орган у њен полни орган и почео да је силује. То је јако болело и јаукала је и рекла му да је боли, а он је викао „ћути, ћути, мене не боли“. Покушавала је да изговори неке речи, рекла „мани ме, пусти ме, боли ме“ али је он није пустио. Чинило јој се да је био јако дуго на њој можда 20 минута. Кад је силовао целим телом је био на кревету, а она му је говорила да је пусти, а он је ућуткивао. Није могла да га одгурне јер је он млад и јак. У једном тренутку је свршио у њој мисли више пута, јако је дуго био на њој, млад је. Ни једног тренутка је није пустио, стегнуо је и чврсто држао све док се није задовољио. У једном тренутку док је лежала на леђима његов притисак је попустио па је покушала да се придигне, али је он онда гурнуо и окренуо тако да лежи на стомак и силовао је од позади. Тада је само „мучио“, иживљавао се, више није могао да стави свој полни орган у њен, али је њу чврсто држао и тако покушавао. Он је претходно свршио једном у њен полни орган док је она лежала на леђима, а кад је окренуо на стомак и покушавао поново да силује од позади није могао, па се вероватно зато иживљавао и мрцварио је и није јој дао да устане.

У једном тренутку јој је ставио пенис у уста па је хтела да се угуши, гадно јој било, рекла му је „гадно ми је“, а он је ућуткивао „ћути, ћути“ и опет тражио гаћице и свршио је у гаћице. У једном тренутку је тражио да му „дрка“, рукама да га задовољава, па је ставио пенис у њену руку а она је морала да му повлачи напред-назад и тада је тражио гаћице и свршио у њене гаћице. Те гаћице је ставила у машину и опрала јер су јој се гаћице гадиле.

После је пустио, у једном тренутку рекао да има неко друштво да га чека, да мора да иде и тражио јој гаћице и њима обрисао полни орган. Њој је тада већ „пао мрак на очи, није видела ни како ни да ли се обукао, тражио је да иде да му откључа капију па је боса истрчала за њим, пустила га напоље и капију закључала. Вратила се у кућу, закључала и веранду и седела у соби и ћутала до ујутру. Није више могла да спава, само је чекала да сване и плакала што је морао тако да је малтретира ни криву ни дужну.

Не зна да ли је он био под дејством алкохола. Кад је ушао у собу поред њеног кревета рекао јој је између осталог да ради за вршачку полицију, претпоставља да је то рекао зато што је хтео још више да је уплаши. Стварно се уплашила кад је чула да ради за полицију, а упао у њену кућу.

Сутрадан ујутру, отишла је код своје рођене сестре, испричала јој шта се догодило те ноћи и ко је силовао и тражила да сестра зове полицију или њен син који има 26 година, ожењен је и има двоје деце. Сестра је одбила да јој помогне, рекла је да добро живе са АА и да син сигурно не би звао полицију. Онда је отишла на бензинску пумпу где ради извесни СА и рекла му да зове полицију али му није испричала све јер је био срамота, већ да је те ноћи био АА и да је хтео да води љубав са њом. Међутим СА није хтео да зове полицију већ је рекао да када му дође у кафану да ће да га удари „да му да љубав“.

До полиције је стигла али не тог дана. Сестра је позвала своју ћерку у Чешкој и рекла да је силовао АА, а онда је сестрина ћерка звала њену ћерку ВВ у Беч и испричала јој па је онда њена ћерка ВВ звала телефоном, разговарале су, а потом је ћерка замолила свог друга СС да он дође код ње и да је води у полицију и тако је и успела да оде у полицију и пријави АА. СС је одвезао у Белу Цркву у полицију где је испричала шта јој се догодило. Телефоном није позвала полицију јер се не разуме у то. Свој број телефона не зна напамет. Не уме да барата телефоном. Стабилни телефон нема у кући. Мислила је да ће сестра позвати полицију. Касније је разговарала и са комшиницом преко пута и питала је да ли би она звала полицију, а ова је рекла да би добро размислила јер се људи једноставно плаше. Са ћерком комуницира тако што је ћерка позове, а она никад не позива ћерку јер не зна. Зна само да се јави кад је неко позове телефоном. После догађаја АА више није видела. Цело село зна АА и какав је. Његов отац је умро „од њега“ јер га је „стално кљуцао у мозак“. Са оптуженим АА никад ништа није имала. Он је за њу дете.

Срамота је и тешко јој је да све ово исприча. Сво време док је „то“ радио АА, била је уплашена, плакала је, молила га да престане, а он је само викао „ћути, ћути“. Није све испричала ни у полицији од срамоте, а и сад је срамота али некако успева да „то изговори“. Ни сестри није рекла све, осим да је АА силовао. Ни ћерки није све рекла да се не би „секирала“ јер иначе не може да помогне...далеко је.

Придружује се кривичном гоњењу, јер „ред би био да одговара за то што је урадио. Плаши га се“.

Поставила је имовинскоправни захтев у неодређеном износу.

СВ -сестра оштећене

У истрази.

на записнику о испитивању сведока ВЈТ Кти 28/19 од 15.07.2019.г. навела је: ВА јој је старија сестра, живе у истом селу, увек су биле у добрим односима па је ВА сваки дан долазила код ње, а долази и данас. АА познаје од малена из виђења. Његов отац је радио у школи. Виђала га је повремено на улици и кад иде у школу. Деловао јој је леп дечко и било јој је жао што похађа специјалну школу у Белој Цркви. Вероватно с њим нешто није било у реду кад је похађао специјалну школу. Не сећа се датума кад је сестра дошла ујутру. Лежала је јер је сломила ногу. Сестра јој је рекла да позове полицију јер је те ноћи код ње био АА, да јој је рекао да хоће да води љубав са њом и да је силовао. Испричала јој је да је насилно ушао у кућу, прескочио ограду. ВА иначе кућу не закључава, а њена прича је да

„нема са никим ништа, да није посвађана, да нема богатство због чега би је неко напао“, то су увек биле њене речи. Тражила је да позове полицију и пријави АА

Она то није учинила јер нема „уграђен“ број телефона полиције у телефону и нема „уплаћено“ за позивање. Иначе је само зове ћерка и има уплаћен интернет. У кући живи са мужем који тад није био присутан, кад је дошао увече испричала му је, а супруг је рекао да неће да се меша јер већ има неки поступак. Поводом тога што јој је сестра испричала ништа није учинила, јер „тог дечка не зна“, он јој никад ништа лоше није урадио, никад са њим није причала, једино зна ко је. О свему је разговарала са својом ћерком која живи у Чешкој а она је саветовала да сестри каже да се закључа да јој нико не би ушао у кућу. Ником није рекла да позове полицију, а није могла да се креће. Број на мобилном телефону не зна да окрене, већ се јави кад је неко зове. Иначе зна да је то кривично дело. Док је разговарала сестра је била уплашена и рекла јој је да се борила пола ноћи са њим. Од ње, ВА је отишла на бензинску пумпу код СА јер ју је она тамо упутила с обзиром да ту често „стоји“ полиција, због саобраћаја. Иначе, ВА није здрава, „пукао јој је капилар у глави и пије лекове“, да би уопште могла да размишља и комуницира.

СА

У истрази,

на записнику о испитивању сведока ВЈТ Кти 28/19 од 15.07.2019.г. навео је: познаје АА од малена. АА је живео у једној „растуреној“ породици са оцем који је био психички лабилан. Мајка му је живела у суседном селу, причало се да су код ње долазили мушкарци и да је она наплаћивала секс. Мисли да АА код мајке није никад био и да са њом никакав контакт није имао. За АА зна да је још као дечак психички лабилан, а тако је и деловао. Пре извесног времена за очевог живота имао је сукоб са оцем и био осуђен за насиље у породици. Био је у затвору. Док је био у затвору отац је дао кућу неком да га тај издржава, па кад је умро кућа је припала тим људима. Углавном АА је практично био на улици па га је примио један пекар код кога живи и ради. Он лично има кафану у Јасенову, а запослен је на бензинској пумпи, а једно време је био и председник месне заједнице, па су зато људи често код њега долазили са проблемима. Тако је и ВА једног дана дошла и рекла му да је АА био код ње ноћу али она није дошла одмах тог јутра него сутрадан и рекла му да хоће да он зове полицију да га пријави. Рекла му је да је АА дошао код ње, да је „вукао, дрпао, цимао“. Ништа му није рекла о силовању, можда је било срамота њему да прича. Углавном рекла је да је он дошао ноћу, прескочио капију и ушао код ње у кућу и малтретирао је. Одговорио је да неће да зове полицију већ да она зове, а да ће он кад га види првом приликом да му припрети да више не иде, јер то није у реду, па је покушао на тај начин да је смири и да ће „као родитељ“ васпитно да делује. Заиста није знао да је ВА силована. У разговору она му је чак рекла да је покушала да одврати АА и отера га из куће речима да јој је муж ту у камп приколици и да ће да чује, али да јој је АА одговорио да он зна да тај њен муж није ту и да је сама. После тога је ВА лепо испратио из бензинске пумпе а учинило му се да се она сложила да он мало припрети АА. Заиста је сутрадан или за два дана видео АА и обратио му се како је и обећао ВА викнуо на њега, шта то ради и зашто је био код ВА да му се то више никад не деси да малтретира старију жену, а он је помирљиво рекао да неће никад више, да је погрешно и да неће више никад да иде код ње, па је мислио да се ту прича завршава. АА је још два пута долазио на бензинску пумпу и сваки пут га је грдио и псовао. АА је долазио и у кафану, знао је да попије али проблеме није правно.

Заређа 2-3 дана долази и пије, а онда га нема недељу дана и тако у круг. Пре него што је дошла полиција да га тражио, чуо је у селу да се прича да је силовао ВА, јер се хвалио по селу. ОдВА је чуо да је она прво била код сестре да сестра зове полицију, а онда дошла код њега.

СС

У истрази.

На записнику о испитивању сведока ВЈТ Кти 28/19 од 22.07.2019.г. навео је: познаје оптуженог и оштећену јер сви живе у малом селу и међусобно се знају. Оштећена ВА му је комшиница. Познаје и њену ћерку ВВ која живи у Аустрији. ВА ћерка га је позвала телефоном и рекла му да је њену мајку 2-3 ноћи пре разговора напао и силовао АА, да је ушао ноћу у кућу, прескочио зид до улице, ушао у кућу која је била откључана и рекао да хоће да води љубав са њом, да се скидао, претио. ВВ га је замолила да са њеном мајком оде у полицију, јер се она тешко креће и хоће да се „погуби“. Одмах након разговора отишао је код ВА мисли да је то била недеља или неки празник, пошто се спремао да иде у цркву, али није отишао већ се упутио право код ВА да јој помогне. ВА је затекао у кући и рекао јој да је звала ВВ да му је рекла да је напао АА. ВА је било срамота да му прича, то је приметио, а он јој је рекао да нема разлога да се стиди јер он већ зна, пошто му је њена ћерка испричала догађај. Онда се ВА мало смирила и рекла му да је АА напао, па кад му је све испричала он је њој рекао да ће поћи са њом у полицију, тада му је ВА рекла да је са неким већ разговарала и да ће тај припретити АА. После тога је пошао са ВА у Билу Цркву да јој се нађе, јер је она већ договорила да иде са неким човеком, а он је поступао како га је замолила њена ћерка. Док је разговарао са ВА приметио је да је њој непријатно, да је уплашена, углавном отишли су у полицију одакле су се вратили за Јасеново, пошто је полиција дошла у ВА кућу. Он даље није био присутан и не зна шта се догађало. ВА ћерка је касније дошла из Аустрије па су ишли на море, а децу су касније оставили код ВА, која и сада живи сама.

СД

У истрази.

на записнику о испитивању сведока ВЈТ Кти 28/19 од 09.09.2019.г. навео је: АА познаје од рођења. Пре две године дошао је код њега и рекао да нема где да живи и питао да му помогне. Понудио му је да ради и дао да живи у једној малој старој кући, поред његове. Радио је „пољопривреду“, а он му је за то плаћао. Кад је слободан ради и код других људи са мајсторима зидарима. Што се њега тиче АА је добар, слуша га и никад није имао проблема са њим. О догађају не зна ништа, само је чуо, пошто је полиција одвела АА као осумњиченог за силовање. Разговарали су и кад је изашао из притвора па му је АА рекао да је радио код те бабе, да није истина да је силовао, па он лично ништа о томе не зна. Није га чак виђао ни да пуно конзумира алкохол, попије по некад пиво или два. Против осумњиченог нема ништа, он је нормално остао да живи у тој старој кући и да ради, ништа се међу њима није променило.

Материјални докази

У записнику о увиђају ПС Бела Црква Ку бр 1090/19 од 06.06.2019.г. наведено је: да је увиђај извршен поводом обавештења да је у дневној соби куће извршено кривично дело силовање надВА Догађај је пријавила 06.06.2019.г. у 11,00 часова ПС Бела Црква ВА, о томе је обавештен надлежни тужилац који је увиђај поверио полицији. Константовано је да се кућа налази на адреси у у, ул. са леве стране се налази двориште, а са десне стамбена зграда, у дужини плаца економско двориште. На средини стамбеног објекта су врата од ходника која се не закључавају. Из ходника са леве стране је купатило, а на крају са десе стране соба коју користи ВА. У тој просторији на зиду с десне стране се налази ормар, а наспрам улазних врата плави двосед на коме је она спавала. На том двоседу се налазе два плава ћебета које она користи као постељину и она су означена као траг 1 и траг 2. На двоседу који се налази испод прозора налази се кошуља-блуза крем боје која је означена као траг 3. У мањој просторији која се налази на средини ходника на кревету затечене су црне панталоне које су означене као траг 4. Ти трагови су изузети са лица места.

У извештају о форензичком прегледу лица места ПС Бела Црква Кт бр.428-71/2019 од 07.06.2019.г. наведено је: да је у току увиђаја 06.06.2019.г. од 12,30 до 13,30 часова извршено фотографисање пронађених трагова и да су изузета четири трага: траг број 1-ћебе плаве боје са кревета у дневној соби, траг број 2-ћебе плаве боје са кревета одмах поред првог ћебета, траг број 3-кошуља крем боје са кревета у дневној соби, траг број 4-црне панталоне са натписом „Canda premium“ величинског броја 50 затечене на кревету у дечијој соби. Да је преглед места догађаја извршен поводом пријаве ВА да је у току ноћи између 03. и 04.06.2019.г. око 01,00 час у њену кућу ушао АА и без њеног пристанка са њом имао полни однос.

У потврди о привремено одузетим предметима ПС Бела Црква број 12/19 од 07.06.2019.г. наведено је: да је овлашћено службено лице на основу чл.147 ЗКП приликом предузимања потребних мера из чл.286 ст.1 и 2 ЗКП ради обезбеђења материјалних доказа дана 07.06.2019.г. у 13,00 часова од АА привремено одузео: једну црну мајицу са белим словима са натписом „Behind enemy lines“, један пар патика црне боје марке „Nike Air“ број 41 и један шорц црно-беле боје. Константовано је да је у складу са чл.150 ст.1 ЗКП сачињена и оверена потврда, да је о овој радњи обавештен заменик ВЈТ. Потврду су потписали службено лице и АА без примедби.

У извештају лекара специјалисте Опште болнице у Вршцу-пријемно гинеколошко-акушерске амбуланте број 574/19 од 06.06.2019.г. наведено је: да је пацијенткиња дошла у пратњи два радника МУП са налогом заменика ВЈТ Ктр 289/19 од 06.06.2019.г. да се изврши телесни односно гинеколошки преглед и анализа вагиналног бриса на присуство сперме, те је сачињен извештај о прегледу. Пацијенткиња је навела да је у уторак на ноћ око један сат силована од стране познате особе, да је то лице прескочило зид и отворило врата ходника, дошао до кревета и рекао „скини се да те силујем“, мало се опирала а он је ипак свршио у њу и својевољно отишао. Јуче је комшији који пише струју рекла да је силована. Гинеколошким налазом је утврђено да нема знакова повреда, а у дугласу нема слободне течности.

У извештају лекара специјалисте Опште болнице у Вршцу-пријемно хируршке амбуланте број 4371/375 од 06.06.2019.г. наведено је: да пацијенткиња долази у пратњи полиције јер је у понедељак током ноћи наводно силована, да нема ни једну

видљиву повреду, не жали се на трауме, већ само наводи да је силована. Потребе за хируршким лечењем нема.

У извештају о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА Одељења за токсиколошку хемију Ц-1497/19 од 04.07.2019.г. наведено је: да је ПУ Панчево доставило по наредби заменика ВЈТ узорак урина АА ради утврђивања евентуалног присуства опијата. Да је на узроку убележено, на пластичној чаши, време 07.06.2019.г. у 14,00 часова.

Анализом узрока применом имунохроматографске тест траке није доказано присуство амфетамина, кокаина, канабиноида, опијата морфинске структуре и МДМА (екстази).

У извештају ПУ Панчево ПС Бела Црква Ку 1090/19 од 29.01.2020.г. наведено је: да извршеним проверама кроз евиденцију дневних пријава и догађаја у ПС Бела Црква за период од 01.01.2000.г. до 28.01.2020.г. је утврђено: да ВА није подносила пријаве против лица по имену СЕ и СГ (сада покојни) за извршење кривичног дела из чл.178 КЗ, да није подносила нити једну пријаву против тих лица за било које друго кривично дело или други догађај који захтева поступање полицијских службеника и да није подносила пријаве против неког другог лица за извршење кривичног дела из чл.178 КЗ нити неког другог кривичног дела, нити за неки други догађај који би захтевао поступање полицијских службеника.

Вештачења

1.У налазу вештака Биолошки факултет у Београду Центар за форензичку и примењену молекуларну генетику 19-466 од 02.09.2019.г. наведено је: да је ПУ у Панчеву доставило наредбу ВЈТ да се утврде ДНК профили биолошких трагова и упореде са неспорним ДНК профилима и материјал у браон папирном цаку Ув 71/19 у коме су четири трага, два плава ћебета, кошуља крем боје и црне панталоне, и други папирни цак обележен „Гардероба АА“ у коме се налазе црне патике и црно-бели шорц и црна мајица.

Са предмета који су изузети од оштећене приликом увиђаја, узети су следећи узорци:

-траг број 1 плаво ћебе са сликом два делфина. На њему је била позитивна реакција РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и негативна реакција за доказивања трагова сперме, па је изузета мрља са наличја ћебета узорак 19-466-1 (у региону корена уста десног делфина) и узорак 19-466-2 (изнад главе делфина),

-траг број 2 плаво ћебе са сликом два делфина. На њему је била позитивна реакција РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и сперме, па је изузета мрља са наличја ћебета узорак 19-466-3 (седам центиметара од левог бочног руба и 24 цм од горњег руба лево од левог делфина). На наличју ћебета (7 центиметара од левог бочног руба и 20 цм од горњег руба) постоји мрља која је позитивна на РСИД тесту за доказивање трагова пљувачке и негативна за трагове сперме, па је узет узорак 19-466-4. Трећа мрља (38 цм од десног бочног руба и 4 цм од горњег руба) на наличју ћебета изнад главе десног делфина има негативну реакцију на РСИД тесту за доказивање трагова пљувачке и сперме и са ње је узет узорак 19-466-5.

-траг број 3 на женској кошуљи крем боје са карираним предњим делом форензичким светлом уочени су трагови налик биолошким течностима на више места са предње стране. Реакција РСИД тестова за доказивање трагова пљувачке и сперме је негативна

на делу мрље са предње десне стране кошуље у региону последњег доњег отвора за дугме са које је узет узорак 14-466-6. Друга мрља има позитивну реакцију РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и негативну за доказивање трагова сперме, а из те мрље са предње леве стране кошуље у региону претпоследњег доњег дугмета узет је узорак 19-466-7.

-**траг број 4** панталоне црне боје „Canda premium“ величина број 50 садржи трагове биолошких течности који су уочени прегледом форензичким светлом. Једна мрља има негативну реакцију РСИД тестова за доказивање трагова пљувачке и сперме, а налази се на предњој страни панталона испод десног џепа 8 цм од десног бочног руба и 28 цм од горњег руба и са ње је узет узорак 19-466-8. Друга мрља са предње стране панталона испод левог џепа ка центру има позитивну реакцију РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и негативну за доказивање трагова сперме.

Са предмета који су привремено одузети од оптуженог:

-**на патикама** црне боје „Nike Air“ вел.41 микроскопским прегледом и прегледом форензичким светлом нису уочени трагови налик биолошким течностима, па те патике нису ни вештачене.

-**на шорцу** црно-беле боје са натписом „Спорт“ прегледом форензичким светлом уочени су трагови налик биолошким течностима на више места са спољашње и унутрашње стране, па су узета узорка и то: узорак 19-466-10 са мрље са средине спољашње предње стране шорца у региону испод појаса која има позитивну реакцију РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и негативну за доказивање трагова сперме, и узорак 19-466-11 са мрље са средине унутрашње предње стране шорца у региону испод појаса која има позитивну реакцију РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и негативну за доказивање трагова сперме.

-**на црној мајници** кратких рукава са етикетом „Safari in East“ величине XL прегледом форензичким светлом уочава се налик биолошкој течности на задњој спољашњој страни мајице. Мрља у региону бубрега има негативну реакцију РСИД теста за доказивање трагова пљувачке и сперме и са ње је узет узорак 19-466-12.

-**неспорни брис АА** означен је као узорак 14-466-а, а **неспорни брис ВА** као узорак 19-466-в.

Закључак и мишљење вештака је:

1. ДНК материјал из узорака: 19-466-3/1 фракција сперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета, 19-466-7 са карираног дела кошуље и практично целокупан из узорка 19-466-3/2 (фракција несперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета), пореклом је од АА

2. из узорака 19-466-4 (плаво ћебе), 19-466-6 (крем кошуља са карираним делом) и 19-466-11 (шорц црно-беле боје) добијени су мешани ДНК профили, при чему су АА и ВА допринели настанку тих трагова.

Оштећене ВА

У писменом налазу и мишљењу од 26.07.2019.г. психолог **Светланка Кнежевић** је навела:

Да јој је оштећена ВА _____ дала о себи податке: да је пензионер, удовица, живи сама у породичној кући, има завршену основну школу и радила је у Хемофарму као спремачица, има ћерку која са децом живи у Бечу. Поседује земљу коју даје у закуп, а о домаћинству брине сама. Одржава личну хигијену и хигијену куће и окућнице. Сама плаћа рачуне, а унука од 17 година ће код ње боравити у августу месецу.

О критичном догађају прича повезано и њена прича није праћена јаким емотивним набојем. Каже да је после догађаја осећала стид и због тога није причала свима исто. Уз ћеркину помоћ пријавила је догађај, јер се сама није снашла. Разочарана је у сестру што јој није помогла. Сада је добро, али се плаши и закључава свако вече.

Контакт са оштећеном се добро успоставља, јер је она комуникативна и сарадљива. На питања одговара логично и ток мисли јој је повезан. Не прави паузе у говору и има жељу да објасни шта јој се догодило.

Мишљења је:

1. из медицинске документације код оштећене ВА _____ се бележи постојање душевне болести Резидуалне Шизофреније Ф20.5 у време вештачења и у време деликта за који се оптужени терети.

2. на тесту способности постила је резултат који говори да су њене интелектуалне способности на доњој граници просека. Исправно је оријентисана у времену и простору. Очувано јој је краткорочно и дугорочно памћење. Пажња и концентрација повремено слабе, замара се. Језик и говор су у складу са интелектуалним потенцијалом. Могуће је осредње когнитивно оштећење. Нема конфабулација, нити нелогичних испада у мишљењу. Способна је да се брине о себи и домаћинству. Због оскудног интелектуалног капацитета добро функционише у познатом окружењу, док се теже сналази у непознатом и са технологијом као што су камере и телефон. Самостална је и независна. Негира халуцинације.

3. на тестовима личности нема знакова акутних психотичних испада. Нису испуњени акутни психопатолошки симптоми. Она је у доброј фази, контролисана лековима, добро се осећа и добро функционише. У понашању нема агресивности. Испољава љубав према ћерки и унуцима. Нема поремећај сна, ни апетита. Добро успоставља контакт са испитивачем, сарадљива је. Током приче о догађају испољава стид, има изграђен појам морала. Емоције које прате причу нису јако изражене, па се на основу тога може рећи да догађај није оставио дубок траг у смислу посттрауматског стресног поремећаја. Констатује се да је последица акутног стреса остало осећање страха, стида и понижења.

4. оштећена је способна да расуђује о стварности и добро је оријентисана у времену и простору. Пошто јој је памћење очувано способна је да реконструише догађај.

На главном претресу.

на записнику од 11.02.2020.г. додала је: у лекарској документацији оштећене ВА _____ постоји податак да је код ње дијагностикована резидуална шизофенија, а таква дијагноза значи да у време вештачења и у време деликта за који се терети оптужени код ње нису постојали акутни психотични симптоми, јер је она

користила фармаколошку терапију, па је њено душевно здравље било добро. Податак из медицинске документације да је оштећена у 2016.г. била „у ремисији“ значи да није било потребно да јој се терапија мења и да није имала психотичних испада у том периоду. Иначе, симптоме болести од које болује оштећена по природи ствари прво треба да уоче чланови породице или лекари са којима они контактирају, а најмање се очекује да таква лица се сама јаве лекару. Према медицинској документацији оштећена ВА је одлазила на контроле из чега закључује да је таквих „испада“ било сигурно би лекари приметили, што није био случај. Константовано је у налазу да је код оштећене као последица акутног стреса остало осећање страха, стида и понижења, што потиче из њеног менталитета, утицаја средине у којој је одрасла и у којој је адаптирана и није везано за њен степен интелигенције, јер би се тога што се њој догодило стиделе и особе са већим степеном интелигенције, да о таквом догађају причају јавно. У вези ранијег сексуалног живота оштећене добила је податак да је она живела са једним човеком, али је закључила из испитивања оштећене да код ње не постоји никакав поремећај у смислу сексуалне девијације. Чињеница да се оштећена изјаснила да познаје оптуженог АА од детињства и да јој се он представио „да ради за вршачку полицију“ не указује да је у питању „фантазија“, већ с обзиром на интелектуални ниво оштећене и стрес и страх који је доживела могуће је да она поверује АА да заиста ради за вршачку полицију. Приликом догађаја оштећена није била без свести, па без обзира на стање страха могла је да погледа у сат и да види да је било „око поноћи“ јер свака особа на различите начине реагује у таквом стању, па неко заиста и може да погледа на телефон да види колико је сати, а други то не би учинио, битно је да она није била без свести.

У писменом налазу и мишљењу од 18.07.2019.г. вештак др Бранислав Ђурђев је навео: да је извршио увид у медицинску документацију Специјалне болнице за психијатријске болести у Вршцу и обавио испитивање и преглед оштећене. Оштећена ВА лечена је у Специјалној болници за психијатријске болести у Вршцу амбулантно и болнички:

-од 25.11.1998.г. до 08.02.1999.г. према историји болести 78114 у периоду са дијагнозом органски поремећај са суманутошћу. Имала је флуге, измењено понашање у кући и на радном месту уз сумануте идеје чврстог идеоафективног блока и интелектуалну неефикасност.

-од 03.10.2000.г. до 31.10.2000.г. према историји болести 81710 у периоду због органског поремећаја са суманутошћу параноидна слика Ф06.2 јер јој је нагло пао квалитет живота, радни и социјални потенцијал, повукла се у себе, субдепресивно расположена, има параноидне суманутости усмерене на више особа из околине.

-од 04.03.2005.г. до 15.11.2005.г. према историји болести 98384 у периоду због параноидне шизофреније Ф20.0 у вези чега је лечена и 2003.г. као депресивно параноидни синдром, зато што побољшање постиже брзо код куће кад пије лекове, а касније је дошло по погоршања са свађливошћу, конфликтима, раздражљивошћу, параноидностима.

-од 20.05.2016.г. до 16.09.2016.г. према историји болести 108.174 у периоду због вероватно шизофрених механизма у основи функционисања због напетости, психомотома агитација, страха од болести, повремене конфузности, суспектне слушне халуцинације и СИ (прате је, контролишу, плаши се па је била нефункционална у свакодневним активностима).

-од 03.10.2000.г. према историји болести 76150 због психоорганичног синдрома касније као параноидна шизофренија, а задњи пут је на контроли била 21.10.2016.г. на коју

долази сама, добро се осећа, функционише у кућним условима, са констатацијом да редовно узима терапију, да је болест у ремисији, без продуктивне психопатолошке симптоматике, без суицидних идеја и објективно у стабилној ремисији.

-2017.г., 2018.г. и 2019.г. оштећена је у болницу долазила али не због погоршања болести већ ради добијања извештаја психијатра за даље преписивање лекова.

Аутоанамнестички од оштећене лично добио је податке:

-о личној прошлости: да има сестру млађу годину дана. У школи је била лош ђак, понављала седми разред, али је основну школу завршила и даље се није школовала. Удала се са 27 година за старијег човека 9 година од ње и били су у браку до његове 44. године када је умро од рака. Из брака има ћерку која сада има 34 године и живи у Аустрији. Након тога имала је везе са мушкарцима, а задњи пут са једним који је имао „килу“ и који се уселио код ње прво уз њену сагласност а касније га истерала из помоћних просторија куће, јер је схватила да је материјално искоришћава. То је било пре пар година. Нису сексуално општили како због његове болести, тако и што она више нема жељу за сексом. Радила је као спремачица у Хемофармовом погону у Јасенову 35 година, отишла је у старосну пензију са 58,5 година, а пензија јој је 22.000,00 динара. Живи у својој комфорној кући коју је адаптирала и дограђивала након што је добила акције Хемофарма. Има и пар ланаца земље у две њиве коју даје у аренду за по 100 евра на годину. Сама плаћа своје рачуне који укључују и надзорне камере инсталиране у четири собе. То је урадила ћерка са CS (мајстором) јер су јој крали из куће техничке ствари. Када се догодио критични догађај камере нису радиле, јер је раније приликом спремања извукла кабл, а касније је CS то поправио али је рекао да не може да се врати снимак.

-о породичној прошлости: отац јој је био паор, душевни болесник који је након покушаја убиства супруге секиром (повредио јој је уво у љубомори) био у затвору у ЦЗ где је умро након штрајка жеђу и глађу. Мајка јој је била домаћица, умрла у старости.

-о догађају: у целости реконструише догађај као пред тужиоцем. Њен исказ је логично повезаног садржаја уз пуно идентичних детаља. Исказ није праћен израженом емоционалном пратњом. Каже да је АА из села и да га је од раније познавала, али у њеној кући никад није био. Познат је у селу као проблематичан, пије, сахранио је оца па људи зазиру од њега и склањају се јер не желе да имају проблема са њим. АА није лице међу особама на које је оштећена указивала у ранијем периоду флоридности њене болести, док је била параноидна. Након што се десио деликт то је јако потресло, била је конфузнија, било је срамота од људи. Зато није ни свима којима је рекла за догађај причала идентично (полицији, сестри, ћерки). Исказ који је дала тужилаштву и вештацима тачно описује догађај. Разочарала се на своју сестру што није одмах јавила полицији, али разуме јер јој је сестра рекла да и она има ћерку и да се плаши да јој се АА не освети. И други су тако реаговали јер се плаше од АА због његовог понашања. У критичној ситуацији била је пробуђена из сна, уплашена па није ни приметила да је АА под дејством алкохола. Каже да је чула да се АА фалио по селу тиме што је урадио (чула је у апотеци). Неки кажу и да је пробао да уђе и код других жена које су саме, али су оне имале велике „кере“ па је одустао, но нико не жели да има за посла са њим и да о томе прича.

-о психичкој болести: каже да се пре двадесетак година разболела, осећала немоћ, није могла да се сналази на послу и у основним кућним пословима, имала осећај страха да

су неки људи против ње, а чула је и неке гласове. Након тога је лечена у пар наврата у психијатријској болници у Вршцу, а касније између тих лечења и амбулантно. Од задњег болничког лечења 2016.г. нема тих тегоба. Иде редовно на контроле највише код др Савића, које су сада на шест месеци и служе за продужење преписане терапије. Од тада се осећа добро. Сама брине о себи и кући. Брине о својој хигијени, пере, пегла, спрема, плаћа принадлежности, одлази до ћерке у Беч на пар месеци, тамо спрема храну и води рачуна о унуци. Пије редовно терапију. Зна да узима Оланзапин од 10 мг и Бенседин од 5 мг и добро јој је.

-психички налаз: нижег је раста, здепастије конституције, лако повећане телесне тежине. Уредног изгледа, аспекта хронифицираног душевног болесника. Лако успореније психомоторике. Понашањем одаје спремност на сарадњу. Вербални психички контакт се успоставља и одржава, а делом и продубљује чак и иницијативно од њене стране. Будне је свести, исправно оријентисана у свим правцима психичке евалуације (према себи, другим лицима, у вемени и простору). Не региструју се феномени деперсонализације и дереализације. Пажња је доста добро усредсређена, сниженог усмерења и лакше заморљива. Негира поремећаје опажања, а ставом, држањем и понашањем у току интервјуа не одаје се утисак постојања халуцинација. У формалном делу мишљења детерминишућа тенденца је одржива али са отежаним достизањем циљне представе. Мисаони ток је успорен, конкретан појмовно, а у садржају мишљења нема суманутости, присила, ни прецењености идеја. Сниженог је основног расположења, лако анксиозна, субдепресивнија. Доње гранично просечне интелигенције, оскудније вокабулара. Когнитивно мнестичке функције снижене, чему су допринели дужевременски ток основног процеса душевне болести, али и органске измене мождане масе верификоване на ЦТ налазу. Вољно нагонски динамизми су снижени у смислу снижења воље доживљаја задовољства социјалног ретраховања. Сан и апетит коректни. Нису опажене неке сексуалне парафилије. Прагматичност понашања у основним функционалностима задовољавајућа (кућни послови, одржавање хигијене, плаћање принадлежности). Има делимичан увид у своју болест коју сада прихвата и пар година уназад задовољавајући однос према потреби узимања лекова и одласка на контроле.

Мишљења је:

1.општењена ВА болује од душевне болести резидуалне Шизофреније Ф20.5 у време вештачења и у време деликта за који се терети АА у коме је била жртва силовања.

2.њен психички налаз се одликује примарно доњом граничном интелигенцијом уз лакше општење когнитивно мнестичких функција, расположења и вољно нагонских динамизама по органском типу.

Болест је код ње почела пре двадесетак година са атранидно халуцинаторном симптоматологијом да би потом била лечена у пар наврата у психијатријској болници у Вршцу, а касније између тих лечења и амбулантно. Од задњег лечења 2016.г. нема тих тегоба. Према извештајима специјалиста неуропсихијатара и психијатара у почетку је била вођена као Ф06.2. психооргански синдром, а касније као параноидна шизофренија Ф20.0. као и приликом хоспитализације. У извештајима који покривају период од 2016.г. до данас бележи се идентичан налаз који је констатован и приликом прегледа у сврху вештачења: сама долази, добро се осећа, функционише у кућним условима, била

код ћерке у Бечу, све је било у реду, планира да оде поново, терапија јој одговара и узима је редовно. Без продуктивне психопатолошке симптоматике, без суицидалних идеја, објективно у стабилној ремисији.

Вештак се определио за дијагностификовање Резидуалне шизофреније-дефект-минус симптоматологијом шизофреног процеса са његовим резидуама имајући у виду психички налаз, а не параноидне шизофреније која се одликује флоридним параноидно халуцинаторним симптомима који су били присутни у ранијем периоду и који евидентно не егзистирају већ пар година, што потврђују медицински извештаји.

3.на основу медицинске документације, консултације са психологом, прегледом и испитивањем оштећене закључује да исказ оштећене није последица психопатолошких садржаја у ужем смислу и он не потиче из њене душевне болести, није психопатолошки мотивисан. Особа која се терети за деликт није никад била у структури њеног параноидног садржаја, нити су они били везани за доживљавање сексуалног насиља над њом.

4.код оштећене није констатовано постојање конфабулација које се иначе приписују тенденцији неке особе да измишљеним лажним садржајима попуњава празнине у сећању.

5.како се постојећа душевна болест оштећене у време деликта налазила у стању стабилне компензације, ремисије, уз одсуство продуктивне психопатологије, процена веродостојности њеног исказа за тај период није у ужем домену форензичке психијатрије. Као помоћ у одређивању „критеријума реалности исказа“ односно „саопштења сагласних са истином“ у теорији служе 15 критеријума аутора Транкелашведског психолога и немачког психолога Унојча, а најзначајније у овом случају је за оцену веродостојности исказа она коју чини судија и обухвата хомогеност, јединственост и константност исказа, што се пореди по правилима логике са другим доказима и утврђеним чињеницама (Аћимовић). Исказ који је оштећена дала тужилаштву и вештацима задовољава критеријуме за веродостојност.

6.оштећена је процесно способна, способна да прати ток судског процеса и сведочи.

7.код оштећене приликом вештачења није констатовано постојање посттрауматског стресног синдрома. У самој ситуацији деликта и након њега она је доживљавала акутну реакцију на стрес, при чему је у доживљавању исте учествовала њена основна болести медијација (смањени потенцијали пронтног сналажења-реаговања). Код ње се констатује постојања осећања страха, стида, срама, понижења, што све ремети њену и онако специфично психо-социјалну равнотежу.

На главном претресу,

на записнику од 11.02.2020.г. објаснио је да шизофренија је душевна болест која може да има различите облике испољавања. За конкретну ситуацију је битно каква се клиничка слика констатује у време деликта у коме се оштећена ВА налази у позицији жртве и каква је та клиничка слика у време испитивања у сврху вештачења, што је реконструисао на основу доступних података из списка, медицинске документације и прегледа оштећене. Посебно потенцирано, битно је оно што је нађено у медицинској документацији, где се види да је оштећена долазила редовно на контроле током 2017.г., 2018.г. и 2019.г., али не због погоршања своје основне болести,

већ ради континуираног преписивања лекова. Њено стање које се констатује у вези деликта у коме је оштећена у позицији жртве и у време вештачења одговара клиничкој слици такозване резидуалне шизофреније коју карактерише да нема неких изражених параноидно-халуцинаторних доживљавања, већ је доминантна такозвана дефектсимптоматологија са одређеним обликом социјалне ретракције, скученије сналажење у неким комплекснијим ситуацијама, али са одговарајућом проценом реалитета и није нађено да њена спознаја реалности у поменутиим временима је била психотична. Таква клиничка слика не онемогућава оштећену у погледу њене процесне способности. У писменом налазу и мишљењу, због специфичности случаја описана је клиничка слика оштећене у ранијем периоду и констатовано да су постојали параноидно-халуцинаторни доживљаји, али да истих нема већ низ година уназад. Имајући у виду параноидност особе која је раније била констатована у доступној медицинској документацији оштећене ВА овде оптужени АА

никад се није помињао у склопу њених параноидних суманутости. Оштећена је навела да не влада у потпуности служењем са мобилним телефоном, да зна да се јави на позив, али да не зна сам да позове друге, а та чињеница може да говори у прилог одређеног отпора према усвајању неких нових техника, што није неуобичајено за особе одмаклије животне доби и не може се никако компарирати са тим да је она самостално, у могућности да брине о плаћању својих припадности.

Оптуженог АА

У писменом налазу и мишљењу од 09.07.2019.г. вештак психолог Светлана Кнежевић навела је: да је обавила интервју са оптуженим 04.07.2019.г. у притворској јединици у КПЗ у Панчеву и од њега-анамнестички добила податке: да је рођен 23.06.1997.г., живи код газде код кога ради, није стално запослен, није ожењен и нема деце. Мајка га је оставила када је имао осам месеци па је одрастао код бабе и деде, а касније је живео са оцем и маћехом и браћом и сестрама по оцу. Завршио је специјалну основну школу, слабо зна да чита, још слабије рачуна. Каже да је „имао кеца из владања“ у школи, зато што је „бегао“. Газда код ког ради га не плаћа, даје му стан и храну. Ради додатно код других и од те зараде купује пиће у кафани. Пије свакодневно обично пиво и ракију, 5-6 пива и неколико ракија. Имао је сексуални однос са неким девојкама из села које су промискуитетне, а последњи пут месец дана пре догађаја. Нема потпуну свест о томе да је дело које му се ставља на терет кривично дело и да може да буде осуђен на казну затвора. У затвору му је добро, не жали се ни на шта. 2016.г. је осуђен на меру обавезног лечења од алкохола због насиља у породици. Током интервјуа је сарадљив, послушан, има добру концентрацију, не разуме увек инструкције за тестирање, а пошто слабо чита на питања је одговарао усмено.

На тесту способности постигао је испод просечан резултат. Налази се на граници са ниском интелигенцијом. Међутим степен интелигенције га не онемогућаје да схвати последице свог понашања. У питању је „псеудо дебилитет“ што је последица занемаривања и запостављања у породици. Резултати на тесту ММПИ нису валидни јер оптужени није у стању да у потпуности разуме питања. Има добру пажњу и концентрацију али смањену способност интроспекције. У питању је особа васпитно и интелектуално запуштена. Незрео је и у социјалном и у емоционалном погледу. Импулсиван је, има низак праг толеранције на фрустрације, несоцијализован. Нема изграђен морал већ само страх од казне. Примитивне је структуре, окупиран борбом за опстанак. Не уме да контролише импулсе зато што нема изграђен морал и савест. Није добро адаптиран на средину. Алкохол пије свакодневно, није свестан последица

прекомерног пијења. Нема девијантне сексуалне аспирације већ му је битно да задовољи сексуални нагон, али није оријентисан на одређени субјект задовољења.

Мишљења је:

1. да код оптуженог не постоји ни трајно ни привремено душевно обољење.
2. да код оптуженог не постоји девијација сексуалне склоности.
3. у питању је незрела особа, неадаптиран на средину и склон пијењу алкохола.

У писменом налазу и мишљењу од 07.07.2019.г. вештак др Бранислав Ђурђев је навео: да је оптуженог АА први пут прегледао 07.03.2016.г. у вршачком затвору када је терећен за деликт из чл.194 ст.1, а да је поново преглед извршио 04.07.2019.г. у овом поступку.

Да је оптужени о себи дао податке:

-о личној прошлости: да је рођен као шесто од осморо деце, у школи био лошији ђак, даље се није школовао, војску није служио и никад није био запослен у фирми. Повремено ради физичке послове, задњи пут у пекари. Сада станује код газде где ради пољопривредне и сточарске послове. Није имао сталних девојака, али је имао сексуалне односе са девојкама из села које су склоне промискуитетном понашању. Са сексуалним чином нема проблема, задњи сексуални однос је имао месец дана пре деликта за који се терети а то је било са девојком од 24-25 година. Нема никакву посебну склоност задовољења сексуалног нагона са девојчицама или старијим женама. Самозадовољава се два пута дневно. Увек је био здрав. Не пије лекове.

-о породичној прошлости: отац му је био занатлија, зидар и послужитељ у школи. Није пио, али је био агресиван. Лечен је због проблема „са главом“, а имао је и повећан шећер. Умро је 2017.г. Мајка је домаћица, развела се и њега оставила као бебу од осам ипо месеци. Отхранили су га баба и деда. Неко време је живео са оцем и маћехом уз доста проблема и неслагања и тада је терећен за насиље у породици. Била му је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара.

-о конзумирању алкохола- почео је да пије са 15 година, у почетку у друштву углавном пиво, а касније и друга пића и ракију. Може да стане кад крене да пије, нема тегобе везане за алкохол. Ујутру углавном једе а онда пије у кафани од пара које је зарадио надничећи. Дневно попије 4-5 пива и пар ракија. У пијанству је свадљив, агресиван, „да се бијем, свађам“, а после му је криво. Да га алкохол „ухвати“ треба му неколико пића, 6-7 пива од пола литра. Није приметио да му је пала толеранција на алкохол. После пијанства се углавном свега сећа. Негира тегобе због алкохола, сан му је иначе добар, нема болове у мишићима ногу, не заборавља. Још 2016.г. сматрао је да му је потребно лечење од алкохола, због насиља у породици меру је и добио. Међутим, након изласка из болнице и спровођења мере наставио је да пије.

Од наркотика користио је „бело“, неки бели прах. Каже да се ради о кокаину, кога је ушмркао две недеље раније. Плаћао је за то две хиљаде динара.

-о критичном догађају-остаје код одбране „ћутањем“, а о конзумирању алкохола каже да је од 21,00-23,30 часова попио 6-7 пива од 0,5 л, а пре изласка у кафану у Јасенову појео пасуљ са ребрима, док се кућа оштећене налази два ћошка даље од кафане.

-психички налаз: нижег је раста, слабије ухрањен, астеничније грађе тела. Неупадљивог изгледа сем по недостатку предњих зуба, за које каже да су извађени због каријеса. У понашању одаје контролисану напетост, инфантилност, у суштини се има утисак да багателише позицију у којој се нашао. Вербални и психички контакт се лако успостављају, али продубљују и одржавају уз коришћење рационализација личног понашања и делом минимизирања пијења алкохола, има увид у то и жели да се лечи. Свестан је и исправно оријентисан у свим правцима испитивања. Пажњу добро усмерава и одржава, нема поремећаја опажања. Мишљење му је лако успореније и опширније, а садржајно уредно. Интелектуално је доње гранично просечан. Постојање интелектуалне тупости би се могло више приписати учинку тзв „псеудодебилитета“ због неподстичућег утицаја околине на едукацију и проблема понашања, адаптације и проблема са ауторитетима, још из тог периода. Емоционално је осетљивији, лабилнији, нижег прага толерације фрустрације, са склоности за реаговањима по типу кратког споја. Ослабљених је вољних динамизама по адиктивном типу уз појачан степен сугестибилности. Конзумирање алкохола је довело до дисоцијалног понашања у кругу ужег социјалног миљеа породице, али и шире. Нису забележени манифестни и структурирани поремећаји сексуалне преференције, одступања у одговарајућем одабиру особа и начину задовољења сексуалног нагона, али је његово понашање генерално по типу задовољења потреба „овде и сада“ па је у тој сфери с обзиром на деликт за који се терети. Интелектуални потенцијал му не онемогућава да схвати противправност таквог чињења. Нижег је степена аспирације, претежно практично оријентисан, примитивније структуре личности са уским дијапазоном социјалне адаптације.

Вештак је мишљења:

1. да код оптуженог није констатовано постојање душевне болести, привремене душевне поремећености, заостали душевни развој, нити нека друга тежа душевна поремећеност, нити у време испитивања у сврху вештачења, нити деликта за који се терети.

2. да психички налаз оптуженог се примарно одликује постојањем доње граничне интелигенције и одступањима на емоционално вољно нагонском плану која генеришу степен емоционалне и социјалне незрелости. Такав психички налаз се подводи под „персона имутара“-незрела личност-други специфични поремћаји личности Ф60.8.

3. код оптуженог постоји зависности од алкохола, континуирана употребе-Ментални поремећаји и поремећаји понашања због употребе алкохола Ф10.25 у време деликта за који се терети. Зависност од алкохола се огледа у учесталом и прекомерном конзумирању алкохола, отежаној контроли пијења и могућности апстинирања, достизању високе толеранције на алкохол и оштећењу на плану социјалног функционисања.

За деликт за који се терети нема биохемијских показатеља да је почињен у стању алкохолисаности. Оптужени даје податке да је између 21,00 и 23,30 часова попио 6-7 пива од 0,5 л у кафани у Јасенову, где је пре тога појео пасуљ са ребрима, и да је кућа оштећена удаљена два ћошка од кафане. Према судској психијатрији из података о врсти и количини попијеног пића не може се корективно прерачунати тачна алкохолисаност, а ти подаци иду у прилог повишеној толеранцији на алкохол и бољим

условима за адаптацију на унет алкохол у вези чега улогу има и претходно конзумирање калоричног оброка, релативно временски развучено пијење и пешачење до куће оштећене.

Како код оптуженог није констатован структурални поремећај сексуалне преференције у смислу постојања абнормалног одабира сексуалног објекта или абнормалног начина задовољења сексуалног нагона, а по природи његовог психичког налаза и личности, он има тенденцију задовољења потреба по принципу „овде и сад“ па је по том моделу и извршен одабир сексуалног партнера у актуелном случају. У суштини ради се о „лошој социјализацији“ сексуалног нагона и начина задовољења на друштвено неприхватљив и санкционишући начин. Његов психички налаз не искључује могућност расуђивања и схватања стварног и правног смисла (противправност и санкционисаност), растерећења сексуалног нагона на начин који описује тужилац.

Уколико се прихвати да је оптужени у време деликта за који се терети био алкохолисан (биохемијских података о томе нема, а ни исказ оштећене не иде у прилог томе јер је она изјавила „ја не могу да се изјасним да ли је био под утицајем алкохола“) онда би према опису његовог понашања и радње чињења оптужени у време деликта био са клиничком сликом обичног пијанства на граници лаког и средњег степена акутна алкохолна интоксикација некомплицована Ф10.0.

4. Tempore criminis због зависности од алкохола и њоме карактерно измењене личности, његове незреле личности, доње граничне интелигенције и алкохолног пијанства на граници лаког и средњег степена, које је слабило његове и онако ниже могућности самосавлађивања, самоконтроле, оптужени је био смањено али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима. У време извршења деликта за који се терети био је смањено али не у битној мери урачунљив.

5. због постојања зависности од алкохола везе деликта за који се терети са том зависности као и озбиљне опасности да ће и убудуће вршити слична кривична дела, препоручује изрицање мере безбедности обавезног лечења алкохоличара из чл.84 КЗ.

На основу ових доказа суд је извео следећу чињеничну и правну анализу:

Неспорне чињенице

Анализирајући наводе тужиоца и одбрану оптуженог Душана Фратој суд је закључио да су **неспорне чињенице**:

-да је дана 06.06.2019.г. оштећена ВА пријавила Полицијској станици у Белој Цркви да је њу оптужени АА силовао у ноћи између 03. и 04.06.2019.г.

-да се претходно 04.06.2019.г. ујутру, оштећена ВА обратила својој рођеној сестри СВ и рекла јој да позове полицију јер је те ноћи код ње у кући био АА, рекао да хоће да води љубав са њом и да је силовао. Да СВ није позвала полицију јер у мобилном телефону нема „уграђен“ број полиције, нити уплаћени новац за позивање, а о томе је разговарала са својом ћерком која живи у Чешкој. Посаветовала је сестру да оде на бензинску пумпу где често „стоји

полиција због саобраћаја“. Да је потом оштећена отишла на бензинску пумпу и обратила се сведоку СА рекавши му да је АА био код ње ноћу и да од њега тражи да зове полицију и да га пријави, јер је АА „вукао, дрпао, цимао“, али му није рекла ништа о силовању. Да је ћерка сведока СВ из Чешке разговарала телефоном са својом мајком која је испричала да јој је ВА рекла да је силовао АА ј, па је потом СВ ћерка позвала телефоном своју сестру од тетке ВВ у Бечу и испричала јој шта је чула и тек тад је ВВ позвала своју мајку ВА па пошто је од ње чула за догађај позвала је из Беча телефоном свог пријатеља СС и замолила га оде до њене мајке и одвезе је у полицију да пријави догађај. Да је сведок СС 06.06.2019.г. на ВВ молбу отишао код оштећене ВА и одвезао је у полицију, када је она и пријавила догађај.

-да је полиција обавила увиђај 06.06.2019.г. у кући оштећене ВА и изузела четири материјална трага и то: два ћебета плаве боје са кревета на којем је она спавала, једну кошуљу крем боје и једне црне панталоне које је имала на себи у време догађаја у ноћи између 03. и 04.06.2019.г.

-да је полиција од оптуженог АА привремено одузела 07.06.2019.г. гардеробу: црну мајицу, црне патике и један шорц црно-беле боје, по потврди број 12/19.

-да је ДНК вештачењем потврђено:

1. да је ДНК материјал из узорка 19-466-3/1 (фракција сперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета) из узорка 19-466-7 са кариране кошуље и практично целокупан ДНК материјал из узорка 19-466-3/2 (фракција несперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета) пореклом од АА

2. да се у узорцима 19-466-4 (са другог плавог ћебета), 19-466-6 (са предње десне стране кошуље) и 19-466-11 (са унутрашње предње стране шорца у региону испод појаса) налази мешани ДНК профил, при чему су АА и ВА допринели настанку тих трагова.

-да је оштећена ВА прегледана у Општој болници у Вршцу 06.06.2019.г. и да гинеколошким прегледом код ње нису утврђени знакови повреда и да хируршким прегледом на њеном телу није уочена видљива повреда.

-у вези личних, породичних и социјалних прилика оштећене ВА : да је рођена 1950.г. у време спорног догађаја имала година, живи сама у кући у Јасенову у улици ћерка (године) и унуци живе у Бечу, прве комшије су такође у иностранству, има мобилни телефон. Од блиских рођака у истом селу живи њена рођена сестра СВ

-у вези личних, породичних и социјалних прилика оптуженог АА : да је у време догађаја имао 22 године, неожењен је, без деце. Мајка га је оставила као бебу од осам ипо месеци па су га отхранили баба и деда, а потом је живео са оцем и маћехом и кривично одговарао за насиље у породици према оцу. Након очеве смрти 2017.г. практично није имао где да живи па га је примио СД да живи у једној малој старој кући и ради у пољопривреди код њега за накнаду.

-да је оптужени АА _____ зависник од алкохола, а у време кривичног дела које је извршио био је у стању обичног пијанства на граници лаког и средњег степена. Његову личност одликује доња граница интелигенције са одступањима на емоционално вољно-нагонском плану која генеришу степен емоционалне и социјалне незрелости и подводи се под „persona imutara“-незрела личност. Због тога је у време извршења кривичног дела био смањено, али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима.

Ове чињенице нису спорне јер их странке нису оспориле, а произилазе из материјалних доказа чија законитост такође није оспорена, и то: записника о увиђају, извештаја о форензичком прегледу лица места, ДНК вештачења, психијатријског и психолошког вештачења оптуженог и оштећене, и медицинске документације о прегледу оштећене.

Спорне чињенице

Из навода тужиоца и одбране оптуженог суд је закључио да су спорне следеће чињенице и правна питања:

1. да ли је оштећена ВА _____ способна да сведочи.

2. да ли је оптужени АА _____ принудио оштећену ВА _____ на обљубу или са њом изједначени чин употребом силе и претње.

1. Способност оштећене ВА _____ да сведочи

Према одредби чл.92 ст.1 ЗКП свако лице које може да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења има способност сведочења.

То значи да општа способност да буде сведок, подразумева могућност одређеног лица да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења, односно да нема сметњи да се као сведок испита лице које има и одређене душевне недостатке под условом да се утврди да може да пренесе обавештења о чињеницама које се утврђују.

Према правилу из чл.131 ст.2 ЗКП кад се појави сумња у способност сведока да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења орган поступка може одредити психијатријско вештачење сведока. Управо је тако поступљено у овом кривичном поступку у фази истраге, па је психолошким и неуропсихијатријским вештачењем оштећене утврђено да је она способна да сведочи.

Налази вештака др Бранислава Ђурђевић и психолога Светланке Кнежевић прихваћени су јер су обављени стручно, а њихов налаз одбрана није довела у сумњу. Вештаци су објаснили да дилеме одбране не утичу на њихово мишљење да је оштећена способна да сведочи.

Наиме, одбрана оптуженог је сматрала да вештаци нису узели у обзир део исказа оштећене у коме она наводи да је АА _____ познавала од детињства, а потом да кад јој се представио да ради за вршачку полицију, да се још више уплашила, јер је могла да зна да то није тачно, као и чињеницу да је навела да је после догађаја погледала у сат и видела да је време „око поноћи“. Ту дилему је отклонила вештак психолог Светлана Кнежевић која је детаљно објаснила да је код оштећене према

медицинској документацији дијагностикована резидуална пизофренија, што значи да у време деликта и вештачења код ње нису постојали акутни психотични симптоми, да је користила фармаколошку терапију и да је њено душевно здравље било добро, те да се болест код ње налази у ремисији од 2016.г. у ком периоду није било потребе да јој се мења терапија, јер за цео тај период није било психотичних испада које би лекари код којих се и редовно јављала на контролу ради узимања терапије, приметили. Објаснила је да чињеница да се оптужени АА представио „да ради за полицију“ према интелектуалном нивоу, стресу и страху у време дешавања даје оштећеној могућност да она њему поверује, невезано што га познаје од детињства. Такође, свака особа различито реагује у таквом стању у коме се нашла оштећена као жртва, па чињеница да је она погледала на телефон да види колико је сати у ничему не мења њено мишљење, јер то би неко урадио а други не, а за ову кривичну ствар је битно да оштећена није била без свести.

Вештак др Бранислав Ђурђевић је такође отклонио примедбе одбране објаснивши као и у писменом налазу, детаљно медицинску документацију која је посебно потенцирана у вези стања душевног здравља оштећене, као и чињеницу да је она 2017.г., 2018.г. и 2019.г. редовно долазила на контроле, али не због погоршања основне болести већ континуираног преписивања лекова. Да у време деликта за који се терети оптужени и у време вештачења стање душевног здравља оштећене одговара клиничкој слици такозване резидуалне пизофреније, за коју је карактеристично да нема изражених параноидно-халуцинаторних доживљавања, већ је за њу доминантна такозвана дефект-симптоматологија са одређеним обликом социјалне ретракције која се огледа у скученијем сналажењу у комплексним ситуацијама, али са одговарајућом проценом реалитета. Чињеница да оштећена у потпуности не уме да се служи са мобилним телефоном, да не зна да позива друге, али да зна да се јави на позив, не мења његово мишљење зато што то одсликава одређени отпор према новим техникама, што није неубичајено за особе одмаклије животне доби.

Према томе, с обзиром да су вештаци закључили да је оштећена ВА способна да сведочи, јер је способна да расуђује о стварности, да је добро оријентисана у времену и простору и да је пошто јој је памћење очувано способна да реконструише догађај, и да код ње није констатовано постојање конфабулација које се приписују тенденцији неке особе да измишљеним лажним садржајима попуњава празнине у сећању, закључак суда је заснован на овим налазима да је оштећена Радованка Расипанов способна да буде сведок, да пренесе своја сазнања и опажања у вези са предметом сведочења.

2.у вези спорне чињенице да ли је оптужени АА принудио оштећену ВА на обљубу или са њом изједначени чин употребом силе и претње

Тужилац је пружио доказе: сведочење оштећене ВА, сведочење СВ, СА и СС, ДНК вештачење, записник о увиђају лица места и форензички извештај о прегледу лица места, потврду о привремено одузетим предметима од оптуженог и налазе и мишљења вештака др Бранислава Ђурђевића и Светланке Кнежевић.

Суд сматра да је на основу ових доказа тужилац доказао да је оптужени АА принудио оштећену ВА на обљубу и са обљубом изједначени чин употребом силе. Разлози за овакав закључак суда су следећи:

Одредбом чл.16 ст.2 ЗКП прописано је да је суд дужан да непристрасно оцени изведене доказе и да на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном. ЗКП не прописује да ли и који доказ има „јачу доказну снагу“ нити прописује правила по којима се чињеница сматра доказаном.

За доказ је битно да је он **релевантан** што значи да се односи на чињеницу која је предмет доказивања и да је **веродостојан**, што значи да на основу тог доказа може да се утврди постојање чињенице која је предмет доказивања.

Од тужиочевих доказа, једини непосредни доказ о догађају који је предмет оптужнице је сведочење оштећене ВА

Сви остали вербални докази су посредни. Сведоци СВ и СС о догађају имају посредна сазнања од оштећене, у мери у којој је она то њима саопштила кад им се непосредно обраћала за помоћ.

Материјални докази које је прикупила полиција, пошто је оштећена пријавила догађај, не потврђују непосредно да је оптужени извршио кривично дело за које се терети, али су значајни зато што се помоћу њих може проверити изјава оштећене. То су записник о увиђају, извештај о форензичком прегледу лица места, потврда о привремено одузетим предметима од оптуженог и на основу тих доказа обављено ДНК вештачење и медицинска документација о прегледу оштећене прибављена је у временској дистанци од 2 дана.

Према томе, једини тужиочев непосредни доказ да се одиграо догађај описан у оптужници, односно да је оптужени извршио радње кривичног дела које му је стављено на терет, је сведочење оштећене ВА

Суд је поступајући у складу са чл.16 ст.2 и чл.428 ст.8 ЗКП брижљиво, уверен да поступа пажљиво и до детаља, јасно и савесно, уверен да даје подробне и исцрпне разлоге на следећи начин оценио исказ оштећене ВА

Суд је пре свега пошао од општих претпоставки везаних за доказну радњу испитивање сведока, које се тичу основа сведочења, објективности и пристрасности и животних околности у којима се наша оштећена у догађају о којем сведочи. Затим је анализирајући објективност њеног сведочења ценио доследност, временску дистанцу од догађаја до сведочења, пристрасност и могућност проверљивости њеног исказа.

1. животне околности догађаја

У време пре извршеног деликта у ноћи између 03. и 04.06.2019.г., оштећена Радованка Расипанов се понашала уобичајено као и до тад. Пошто живи сама у сопственој кући, у њеној близини нема комшија, који су сви у иностранству, према свом уверењу како каже „рачуна ако је закључала капију, нема богатство, нема пара и нема чега да се плаши“ она је закључала капију и у својој соби легла да спава, пошто је претходно узела терапију. По налазу вештака др Бранислава Ђурђев „Оланзапин“ од 10 мг и

„Бенседин“ од 5 мг. У годинама које су претходиле, а сежу уназад двадесетак година, она је лечена од душевне болести и после 2016.г. је ушла у ремисију када је потпуно оспособљена да живи сама, да брине о сопственој хигијени и хигијени куће, да плаћа припадљности од своје пензије, одлази код своје ћерке у Беч и тамо води рачуна о унуци. Према њеним годинама (69) то значи да је уживала у „мирној старости“.

Село у којем живи оштећена ВА је мало, сви се познају па зато она познаје оптуженог АА који је од ње млађи година. Познавала је његовог покојног оца и знала за одређене проблеме у АА породици. Са породицом АА никад није контактирала у смислу да су се посећивали, нити су на било који други начин повезани сем да су мештани истог села, а оптужени АА никад у њеној кући није био, нити се дружио са њеном ћерком и унуком.

Околности догађаја за оптуженог АА тичу се његове разорене породице. Њега је мајка напустила као бебу, живео је са оцем и маћехом и њиховом децом, кривично је одговарао за насиље у породици према оцу, био у затвору и по изласку из затвора није имао где да оде, јер му је отац у међувремену умро и са имовином располагао тако да њему ништа није оставио. АА као млад човек од 22 године добио је помоћ од сведока СД да живи у једној кући и ради у пољопривреди, а у таквим околностима се одао алкохолу. Те ноћи, он је био у кафани и пио а према околностима знао је, зато што се сви мештани знају, да је оштећена ВА сама.

Ако се узме у обзир да ВА има година, да са породицом АА никад није била у контакту, да сем што је познавала оптуженог АА као мештанина тако малог села, са њим није била у било којој врсти контакта, онда произилази јасан закључак да све те околности догађаја указују да она није имала ни један разлог да „измисли“ причу већ напротив такве околности догађаја упућују на закључак да је она цео догађај приказала зато што се он догодио и зато што је истинит.

Кад се узме у обзир стање њеног душевног здравља које је анализирао вештак Бранислав Ђурђев из периода од 1998.г. до 2016.г. и податак да оптужени АА није никад био у структури њеног параноидног садржаја и да њени параноидни садржаји из тог периода нису били везани за доживљавање сексуалног насиља, онда је то још један разлог за закључак да целокупне околности догађаја и њено душевно стање су такви да нема ни једног разлога да она говори о „измишљеном догађају“ већ напротив, да ВА сведочи о ономе што се стварно догодило.

У прилог том закључку је и чињеница да према извештају ПС Бела Црква од 29.01.2020.г. оштећена ВА није никада подносила пријаве против лица које је именovala одбрана, нити против било ког другог лица за кривично дело из чл.178 КЗ, нити против било ког другог лица за било које друго кривично дело или догађај који би захтевао поступање полицијских службеника.

2.доследност у сведочењу

Сведочећи о догађају оштећена је у истрази детаљно описала да је те вечери спавала у соби до улице, да ништа није чула у дворишту и у кући, да није чула да је неко ушао и да је чврсто спавала јер је била поноћ. Да је у једном тренутку чула да је неко рекао „устану хоћу да те јебем“, продрмао је и пробудио и тада је погледала уплашила се, у

тренутку није знала где се налази, а испред себе је одмах препознала AA. Да се тада „изгубила“, није могла да говори и укочила од страха, да је само села на кревет и гледала а он је тада гурнуо за рамена обема рукама, па је пала на леђа, он јој смакао панталоне и гаћице, подигао јој ноге и легао преко ње, а она је јаукала. Да је ставио свој полни орган у њен полни орган и почео да је силује. Покушавала је да изговори неке речи, рекла „мани ме, пусти ме, боли ме“, али је он није пустио. Ни једног тренутка је није пустио, већ је стегао и чврсто држао све док се није задовољио. Кад је његов притисак попустио она је покушала да се придигне али је он поново гурнуо и окренуо на стомак да је силује од позади, да се мучио, иживљавао и више није могао да стави свој полни орган у њен, али је њу чврсто држао, па пошто није могао да је силује од позади иживљавао се и мрцварио је и није јој дао да устане. Да јој је у једном тренутку ставио пенис у уста, што је било гадно, гушила се, а после тога је тражио да му „дрка“ и ставио пенис у њену руку, а она је морала да повлачи напред-назад и после тога је пустио.

Овакву изјаву оштећене ВА суд је оценио као искрену, логичну и без контрадикторности.

Поред тога, оштећена је одмах ујутру отишла код своје рођене сестре сведока СВ и рекла јој да позове полицију и да је те ноћи код ње био AA рекао је да хоће да води љубав са њом и да је силовао. Да је насилно ушао у кућу, прескочио ограду, па хоће да га пријави полицији.

Оштећена је од сестре отишла код сведока СА коме је такође рекла да је AA дошао код ње, да је „вукао, дрпао, цимао“, да га моли да позове полицију. Чињеница да овом сведоку оштећена ВА није говорила да је оптужени силовао јесте разумљива јер је она била уплашена и стидела се.

Оштећена је у својој изјави навела да када се оптужени обукао и тражио да му откључа капију да је боса истрчала и пустила га напоље, закључала капију и вратила се у кућу, закључала веранду и у својој соби седела и ћутала до ујутру, више није могла да спава већ је чекала да сване и плакала што је он морао тако да је малтретира ни криву, ни дужну.

Вештаци др Бранислав Ђурђев и Светлана Кнежевић су потврдили да је оштећена доживела акутну реакцију на стрес при чему је у доживљавању такве ситуације учествовала и њена основна болест у смислу смањеног потенцијала сналажења и реаговања, а да су последице биле осећање страха, стида, срама, понижења, што је све реметило њену ионако специфичну психосоцијалну равнотежу.

Иако сведоку СА оштећена није рекла сутрадан да је силована, јасно се може разумети да је разлог за то осећање стида и срама, али је довољно рекла захтевајући да он позове полицију да пријави AA

Сведок СС је такође потврдио када је дошао да помогне ВА на позив њене ћерке ВВ, да му је ВА рекла да је њу напао AA, да је било срамота да му прича, па пошто јој је он саопштио да му је њена ћерка ВВ већ све испричала, она се мало смирила, након чега је он њу одвео да догађај пријави полицији.

На исти начин као пред тужиоцем, оштећена је о догађају говорила и приликом вештачења.

Закључак суда је према томе да је оштећена доследна у свом казивању, односно сведочењу.

3.временска дистанца

Друго питање које се тиче објективности њеног сведочења је временска дистанца од догађаја до времена пријављивања и да ли је за такву временску дистанцу било објективних разлога.

Време извршења кривичног дела је ноћ између 03. и 04.06.2019.г. Оштећена је догађај пријавила полицији како је констатовано у записнику о увиђају 06.06.2019.г. у 11,00 часова, два дана касније.

За тај временски размак од два дана на страни оштећене постоје објективни разлози.

Тачна је чињеница да оштећена ВА _____ има мобилни телефон. Суд у потпуности верује оштећеној да мобилни телефон уме делимично да користи тако што уме да се јави кад је неко позове, а да она лично са њега не уме да позива. То је разумљиво обзиром да је она жена у познијим годинама живота, поред тога вештак др Бранислав Ђурђев је објаснио да се не може компарирати чињеница да је оштећена у могућности да брине о плаћању својих припадности са чињеницом да није у могућности да позове другог са свог мобилног телефона, јер би ово друго у суштини представљало одређену врсту отпора за усвајање нових техника што није неуобичајено за особе подмаклије животне доби.

Поред тога што није умела да позове полицију са свог мобилног телефона, оштећена је према својствима њене личности са интелектуалним способностима на доњој граници просека, према интелектуалном капацитету добро функционисала у познатом окружењу, међутим теже се сналазила у непознатом и са технологијом као што је телефон.

Такође, у доживљеној акутној реакцији на стрес према налазу вештака Бранислава Ђурђев у том доживљавању учествовала је и њена основна болест, медијација што значи да су њени потенцијали пронтног сналажења-реаговања били смањени, па је она предузела ради пријављивања догађаја оно што је „могла“.

Наиме она није „ћутала“ и чекала да прођу два дана па да пријави догађај полицији, већ је тражила помоћ од других, првенствено од своје рођене сестре СВ _____ и потом познатог мештанина сведока СА _____. Њој је помоћ да пријави догађај првенствено пружила ћерка ВВ _____ која је заиста била у деликатној ситуацији јер је раздвојена од мајке физички, живи у Бечу, за догађај чула од своје сестре од тетке која је разговарала са својом мајком СВ _____, а потом пронашла пријатеља који ће њеној мајци помоћи.

Све то је захтевало одређено време, па дистанца од два дана до пријављивања догађаја полицији је објективно разумљива, јер је коначно на позив ћерке ВВ _____ сведок СС _____ дошао код оштећене и одвезао је у Белу Цркву да пријави полицији догађај.

Према томе, временска дистанца од два дана до пријављивања догађаја не значи да је то време које је оштећена трошила да осмисли „причу“ већ је то време у коме је она трагала и молила за помоћ која јој је коначно пружена по протеклу два дана.

Према томе, временска дистанца од догађаја до пријављивања догађаја полицији сем што није значајно дугачка јер су у питању два дана, она је и објективно оправдана јер оштећена није умела да сама позове полицију мобилним телефоном, њена рођена сестра СВ такође не уме да позове друго лице телефоном, нити има „кредит“ за то, а тек је ћерка која живи у Бечу, пошто је за догађај чула од своје сестре од тетке која је из Чешке позвала мајку СВ телефоном молила пријатеља сведока СС да помогне њеној мајци, што је овај и учинио.

4.0 пристрасности

Пристрасност сведока може да буде и свесна и несвесна, и повезана са жељом да неко буде крив. То је склоност која може да измени перцепцију сведока, а самим тиме и исказ. Таква пристрасност може да утиче на то како се опажа, на то како се сведок сећа и како репродукује животни догађај.

Вештачењем је потврђено: да је оштећена ВА способна да сведочи, да код ње не постоје конфабулације, да нема тенденције да измишљеним лажним садржајима попуњава празнине у сећању и да из медицинске документације произилази да и у времену до 2016.г. док њена болест није ушла у ремисију оптужени АА никад није био у структури њеног параноидног садржаја. То значи да на страни оштећене нема ни једног разлога за пристрасност односно жељу да неко буде крив за догађај који се није догодио, а нарочито не оптужени АА

Суд је ценио и чињеницу да су вештаци утврдили да се оштећена изјашњавала о њеном ранијем сексуалном животу, потврдила да је након смрти супруга живела са једним човеком и да код ње нису примећени никакви поремећаји у смислу сексуалне девијације.

Кад се ове чињенице повежу са околностима догађаја да је оштећена 47 година старија од оптуженог, да живи сама, да јој је супруг умро, да је дала податак вештаку др Браниславу Ђурђевић да је задњи пут била са мушкарцем који се уселио код ње пре пар година, али да нису имали сексуалне односе зато што она више нема жељу за сексом, а и због његове болести.

Све наведене чињенице указују да у исказу оштећене као сведока нема пристрасности и да њено сведочење ни на који начин није повезано са жељом да „неко буде крив“.

5.0 проверљивости исказа оштећене

Неспорне су чињенице да је полиција 06.06.2019.г. из куће оштећене изузела два ћебета са кревета на коме је она спавала, њену кошуљу коју је имала на себи кад је оптужени извршио кривично дело и панталоне, а да је од оптуженог привремено одузета гардероба патике, мајица и шорц.

ДНК вештачењем потврђено је да се на плавом ћебету и карираном делу кошуље налази ДНК материјал пореклом од АА а да је на другом плавом ћебету, кошуљи и на шорцу оптуженог добијен мешани ДНК профил, при чему су АА и ВА допринели настанку тог трага.

Вештак је децидирано закључио да:

1. ДНК материјал из узорака: 19-466-3/1 фракција сперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета, 19-466-7 са карираног дела кошуље и практично целокупан из узорка 19-466-3/2 фракција несперматичних ћелија биолошког трага 19-466-3 са плавог ћебета, пореклом је од ВА

2. из узорака 19-466-4 плаво ћебе, 19-466-6 крем кошуља са карираним делом и 19-466-11 шорц црно-беле боје добијени су мешани ДНК профили, при чему су АА и ВА допринели настанку тих трагова.

Из овог вештачења произилази да је на оба ћебета која су била на кревету оштећене пронађен ДНК материјал који потиче од оптуженог АА а да на једној мрљи са ћебета и са карираног дела кошуље има и сперматичних ћелија АА

Та чињеница потврђује да је оптужени АА физички био у контакту са ћебетом на кревету оштећене и потврђује да је ејакулирао. Чињеница да на шорцу оптуженог АА постоји мешани ДНК траг и да је поред њега оштећена ВА допринела настанку тог трага, кад се узме у обзир да је мрља из које је изолован биолошки траг у пределу са средине унутрашње предње стране шорца испод појаса, онда је јасно да је оптужени делом тела, у зони полног органа, био у контакту са оштећеном јер је њен ДНК траг пронађен на унутрашњој страни његовог шорца, што значи да је на тај начин могао да буде пренет на тај део његовог веша.

Овим доказом-ДНК вештачењем потврђује се чињеница да је оптужени АА био у контакту са ћебадима које је користила оштећена на свом кревету, да с обзиром да на једној мрљи постоје његове сперматичне ћелије значи да је он ејакулирао, а како и на унутрашњој страни његовог шорца постоји ДНК оштећене то значи да је он са одређеним делом тела био у контакту са оштећеном. Кад се све ово повеже са сведочењем оштећене ВА која је објаснила да је прво оптужени ставио свој полни орган у њен, док је држао да лежи на леђима, а потом покушао кад је на силу окренуо да свој полни орган стави у њен од позади, потом ставио свој полни орган у њена уста и коначно њену руку на свој полни орган, то значи да је ДНК вештачењем потврђено да је било полног односа између оштећене и оптуженог.

Поред тога, нема ни једног другог објашњења за постојање ДНК трага оптуженог на ћебадима и кошуљи оштећене, нити њеног трага на његовом шорцу, зато што оптужени никад није долазио код оштећене до те вечери.

Тачно је да медицинским прегледима хируршким и гинеколошким на телу оштећене нису пронађене повреде, али та чињеница сама по себи не значи да оштећена није принуђена на обљубу. Отпор жртве није битан елемент кривичног дела силовање, али се кроз отпор жртве на једноставнији начин може проценити принуда, а посебно ако је у пружању отпора жртва претрпела телесне повреде. Међутим, и кад нема повреда то не значи да нема принуде, што је и у овом случају.

С обзиром да је ДНК вештачењем проверен исказ оштећене и потврђено да она говори истину о томе да је оптужени њу обљубио на њеном кревету где је спавала, закључак је да она у том делу говори истину. Да је њена изјава веродостојна.

Што се тиче битног елемента кривичног дела силовање да је обљуба последица принуде било силе, било претње да ће се непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица закључак, да је оптужени принудио оштећену на обљубу, суд је донео на основу њене изјаве.

Оштећена је жртва догађаја и због тога једино она и може до детаља да исприча на који начин је њу оптужени принудио на обљубу, а да је тачно то што она сведочи јасно се закључује из чињенице да оштећена ВА ни у једном детаљу догађаја се није збунила, већ је верно преносила у истрази и вештацима шта јој се догодило, због чега је и уверљива и убедљива. Она је сведочила да кад ју је оптужени пробудио, да је села на кревет, а да је он затим гурнуо обема рукама за рамена, па је пала на леђа, да је он смакао њене панталоне и гаћице, дигао јој ноге на рамена и легао преко ње, да је ни једног тренутка није пустио већ је стегнуо и чврсто држао све док се није задовољио. Кад је његов притисак попустио и кад је покушала да се придигне да је гурнуо и окренуо да лежи на стомак, али се мучио да свој полни орган стави у њен, па се иживљавао, њу чврсто држао и тако покушавао. Да је у једном тренутку ставио свој пенис у њена уста, а потом у руку да му „дрка“. Објаснила је да је она покушала да изговори неке речи, говорила му „мани ме, пусти ме“, али да је он није пустио, говорила му „да јој је гадно, да је боли“ и да није могла да га одгурне јер је он млад и јак.

Из њеног сведочења јасно је да је оптужени применио физичку силу тако што је оштећену гурнуо на леђа и чврсто држао све док се није задовољио, кад је свој полни орган ставио у њен, односно извршио обљубу, а потом свој пенис ставио у њена уста чиме је извршио са обљубом изједначени чин.

Отпор оштећене био је стваран и озбиљан јер га је она молила да је пусти, плакала, јаукала чиме је јасно ставила до знања да се није саглашавала са обљубом. Она је отпор пружила према својој физичкој могућности и душевном стању у тренутку принуде.

Тврдња одбране, да због телесне конституције оптуженог, који је како одбрана каже „ситне грађе, мишићне слабе развијености и да његова појава ретко код кога може да изазове страх“ није од значаја. Физичка снага оптуженог и жртве не мери се у конституцији тела. Све околности догађаја доводе до ноторног закључка да је оптужени који има 22 године могао физички да савлада оштећену жену у седамдесетој години живота, која је сама у кући, под медикаментима због болести, пробуђена у поноћ, јер се ради о младом мушкарцу и старој, болесној жени која је пружила отпор онако како је могла молећи, плачући и јаукајући да је он пусти. У таквим околностима телесне конституције нападача и жртве су ирелевантне.

На крају, оцењујући исказ оштећене поставља се и питање зашто би она догађај измислила. Оштећена ВА је жена у позним годинама живота, а оптужени АА млад човек кога је она познавала као „дете из села“. Између њих је 47 година разлика у животном добу и никаквих додирних тачака пре овог догађаја нису имали, оптужени никад није био у кући код оштећене, нити у смислу негативних односа свађе, мржње и ничег другог томе слично, па према томе не постоји

ни један разлог да оштећена овакав догађај измисли и лажно прикаже да је принуђена на обљубу.

На основу овако утврђеног чињеничног стања суд је закључио да се у радњама оптуженог стичу сви битни елементи кривичног дела које му се ставља на терет.

Правни закључци

Одредбом чл.178 ст.1 Кривичног законика прописано је кривично дело силовање тако да ко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица казниће се затвором од 5 до 12 година.

Конститутивни елементи кривичног дела силовање из чл.178 ст.1 КЗ су радња извршења и умишљај.

Радња извршења се састоји у принуди и обљуби односно са обљубом изједначеним чином. Принуда значи напад на слободу одлучивања жене о полном сједињењу са мушкарцем па је биће кривичног дела испуњено када учинилац жену присили на полно општење са њим против њене воље, односно када је присили на чин који је изједначен са обљубом. Полна слобода је вид женине односно човекове строге, личне интимне сфере живота у односима са другом особом. Најједноставније речено у односу између жене и мушкарца, а ово ценећи у овом конкретном случају у односу између оштећене ВА и оптуженог АА, полна слобода значи да је оштећена ВА имала право да прихвати партнера кога хоће и када хоће, односно да одбије партнера кога неће и када неће. Она је јасно изразила своје противљење полном односу, а оптужени АА је њу присилио на обљубу тако што је употребио апсолутну силу, јер је применио физичку силу према њој. Та физичка сила се састојала у томе што је оптужени прескочио закључану капију на њеној кући, пробудио оштећену, рукама је гурнуо на кревет, скинуо њене панталоне и гаћице, притиснуо је на кревет целим телом да се не помера и ставио свој полни орган у њу, при томе је чврсто сво време држећи.

Примена силе претпоставља пружање отпора, јер се сила одговарајућег интензитета користи ради савладавања тог отпора. Отпор оштећене ВА је био стваран, озбиљан и трајан, јер се она бранила како је према свом стању могла тако што је плакала, јаукала и молила оптуженог да је пусти, што све јасно указује да се она није саглашавала са обљубом. Она је отпор пружила према својој физичкој могућности и душевном стању у тренутку принуде.

Оптужени АА је кривично дело силовање из чл.178 ст.1 КЗ извршио са директним умишљајем како у односу на принуду, тако и у односу на обљубу, јер је он био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је дело забрањено. Да је оптужени извршио дело са умишљајем произилази из околности догађаја који му се ставља на терет, јер је оштећена јасно изразила своје противљење пружајући отпор оптуженом у границама своје моћи, вербално молећи га да то не чини, па из таквог њеног отпора је такође оптужени могао да схвати да нема њеног пристанка, већ напротив, због тога је он и применио физичку силу нападајући на тај начин на њене полне слободе.

У односу на оптуженицу суд је у пресуди у чињеничном делу, изоставио „претњу“ јер квалификоване претње из чл.178 ст.1 КЗ да ће оптужени напасти непосредно на живот или тело оштећене ВА или њој блиског лица, није било.

О казни

Суд је оптуженом одмерио казну узимајући у обзир запрећену казне за кривично дело које му се ставља на терет као и општа правила о одмеравању казне из чл.54 КЗ и одредбу чл.57 ст.2 КЗ којом је прописана забрана ублажавања казне за кривично дело из чл.178 КЗ.

За оптуженог АА суд је као олакшавајућу околност узео чињеницу да је он у време извршења кривичног дела био у стању смањене урачунљивости, али не у битној мери, да је имао 22 године, да је без породице, неожењен, без деце и незапослен. Ове личне прилике оптуженог суд је уважио јер сматра да одређеном временском казном у којој оптужени има шансу да се ресоцијализује, њему треба дати времена да по изласку из затвора се врати у прихватљиве друштвене оквире у смислу да заснује своју породицу, запосли се.

Као отежавајућу околност суд је ценио чињеницу да је оптужени раније осуђиван за кривично дело са елементом насиља на казну затвора коју је издржао. Такође, као отежавајућу околност суд је ценио и држање оптуженог после учињеног дела, зато што ни на који начин није изразио кајање. Посебно је цењен и однос оптуженог према жртви кривичног дела. Оптуженом је као мештанину малог села било познато да је оштећена ВА сама у кући, да у време око поноћи њој нема ко да помогне јер нема ни комшија у близини куће, да је она стара, по годинама „може да му буде баба“, па је управо те околности он искористио да учини дело за које је оглашен кривим, што указује на његову безобзирност и бездушност према жртви.

Суд сматра да ће се казном затвора у трајању од 6 година постићи сврха кажњавања да оптужени АА више не чини кривична дела, да таква казна утиче на друге да не чине кривична дела и да се том казном изражава друштвена осуда кривичног дела које је он учинио у смислу јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

На основу чл.84 КЗ оптуженом АА је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара зато што је психијатријским вештачењем утврђено да код оптуженог постоји јасна психофизичка зависност од алкохола, да је дело за које је оглашен кривим у директној узрочно последиочној вези са том зависношћу и да постоји озбиљна опасност да ће он и убудуће вршити деликте.

На основу чл.63 КЗ оптуженом се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору.

Оштећена ВА је на основу чл.258 ст.4 ЗКП упућена да имовинско правни захтев може остваривати у парничном поступку јер подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за делимично ни за потпуно пресуђење, посебно што она тај захтев није ни определила у номиналном износу.

Оптужени АА је на основу чл.264 ст.4 ЗКП у целости ослобођен обавезе да плати трошкове кривичног поступка јер он живи у оскудици, без имовине, без

запослења, са минималним приходом од 10.000,00 динара месечно и социјалне помоћи, тако да би плаћањем трошкова кривичног поступка угрозио и сопствену egzистенцију.

Записничар
Драгана Павловић

Председник већа-судија
Светлана Лазаревић с.р
зто

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а путем овог суда

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Коматина Мила